

D ů v o d y:

Usněsení okresního soudu ve Strakonicih ze dne 4. ledna 1925 bylo vydáno v exekučním řízení, zahájeném na návrh nynějšího stěžovatele jako správce úpadkové podstaty vnucenou dražbou nemovitostí do úpadkové podstaty náležejících. Pro toto exekuční řízení platí dle Šu 119 konk. ř. až na jisté podrobně vypočítané výjimky, které nepřicházejí v úvahu, předpisy exekučního řádu, jmenovitě i předpis Šu 65 ex. ř., že rekursní lhůta jest osmidenní. Usnesení okresního soudu bylo bance P. doručeno dne 18. ledna 1925, její dne 31. ledna 1925 datovaný, a 1. února 1925 soudu došlý rekurs byl podán již po uplynutí této rekursní lhůty, tedy pozdě, a měl býti dle Šu 523 a 526 c. ř. s. odmítnut. Jelikož následkem opozdění rekursu se rekursní soud neměl zabývat ani obsahem rekursu, ani neměl přihlížeti ku případné zmatečnosti řízení, musilo býti jeho, opozdění rekursu nedbající usnesení zrušeno a rekurs banky P. dodatečně odmítnut. Účtované útraty dovolacího rekursu byly vzhledem k tomu, že byl podán správcem úpadkové podstaty, a k ustanovení Šu 125 (4) konk. ř. upraveny. Bance P. nemohlo býti uloženo jejich placení, poněvadž usnesení prvního soudu spadá již v rámec rozvrhového řízení po provedené dražbě, toto řízení jest však svou povahou řízením nesporným a útraty nelze v něm přisouditi (srovnej rozh. ze dne 4. února 1913 úř. sb. čís. 1464 kn. jud. čís. 201).

Čís. 4908.

Výkaz nedoplatků dávky z majetku jest formálně vadným, vykazuje-li v úhrnkové částce i nedoplatky, jež podle zákona nebyly v den vyhotovení výkazu ještě splatny.

Exekuční soud jest oprávněn přezkoumávati správnost exekučního titulu po stránce f o r m á l n í.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1925, R I 274/25.)

Soud první stolice povolil k návrhu berní správy exekuci vnuceným zřízením zástavního práva ku vydobytí nedoplatku dávky z majetku. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Exekuční návrh opíral se o výkaz nedoplatků súčtovacího oddělení berní správy ze dne 8. října 1924, opatřený doložkou vykonatelnosti a týkající se dávky z majetku za rok 1924/1926 413.970 Kč se 7% úroky z prodlení do 8. října 1924 5144 Kč 10 h, celkem 419.114 Kč 10 h. Tento výkaz nedoplatků tvoří sice platný titul exekuční ve smyslu Šu 1 čís. 13 ex. ř., povinností povolujícího soudu však bylo zkoumati, zdali exekuční žádání obsahem tohoto exekučního titulu jest odůvodněno (§§ 7. 54, 88 ex. ř., § 94 čís. 3 knih. zák.). A tu již z udání ve výkazu nedoplatků, že jde o dávku z majetku, za rok 1924 až 1926 je zřejmo, že nejde o pohledávku k placení dospělou, neboť dle ustanovení Šu 55 odstavec druhý zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 sb. z. a n. o dávce z majetku a dávce z přírůstku na majetku jest 15% dávky té splatno 30 dní po doručení platebního rozkazu, zbytek pak v 6 pololetních lhůtách, z nichž

první je splatna 4 měsíce po doručení platebního rozkazu. Doložka, že tento výkaz nedoplatků jest vykonatelný, jest tedy ve zřejmém rozporu s udáním, že jde o dávku z majetku za léta 1924—1926, že tedy jednotlivé splátky ve smyslu zákona jsou dospělými v letech 1924 až 1926, které splátky v roce 1924 dospěly k placení, nedá se však z výkazu toho posouditi a poněvadž soud o povolení exekuce rozhoduje bez předchozího ústního jednání a bez slyšení stran (§§ 3, 55 ex. ř., § 526 c. ř. s., § 95 knih. zák. a §§ 78 a 88 ex. ř.), nemůže tento výkaz býti podkladem pro povolení exekuce k vydobytí celé předepsané dávky, nýbrž mohlo na základě něho žádáno býti jen o zajištění této dávky záznamem práva zástavního.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D u v o d y:

Dovolacímu rekursu lze přisvědčiti pouze v tom, že soudu povolujícímu exekuci nepřísluší, by přezkoumával správnost exekučního titulu, v tomto případě výkazu nedoplatků, vyhotoveného súčtovacím oddělením berní správy, po věcné stránce. Naproti tomu jest soud, jak stížnost sama uznává, nejen oprávněn, nýbrž i povinen přezkoumávati správnost exekučního titulu po stránce formální a nemůže povolit exekuci, když z něho nelze bezpečně zjistiti všechny podmínky, nutné pro povolení exekuce podle §u 7 ex. ř., jmenovitě tedy, že vymáhané plnění jest již splatným. Podle předloženého výkazu nedoplatků pozůstává dlužná částka z dávky z majetku za léta 1924 až 1926, čemuž nutno vzhledem k ustanovení zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 sb. z. a n., že dávka z majetku jest sice dávkou jednorázovou, ale platí se ve lhůtách až do pěti let, rozuměti tak, že ve vykázané úhrnkové částce nedoplatků 413.970 Kč jsou zahrnuty nezaplacené lhůty za léta 1924, 1925 a 1926. Ačkoliv lhůty za léta 1925 a 1926 nemohly býti v den 8. října 1924, kdy byl výkaz vyhotoven, ještě splatny, potvrzuje výkaz nedoplatků vykonatelnost, tedy i splatnost celé vykázané úhrnkové částky a odporuje tak sám sobě. Pro tento vnitřní rozpor jest výkaz formálně vadný, i jako exekuční titul dle §u 1 čís. 13 ex. ř., i jako vkladní listina dle §§ 26 a 27 knihovního zákona a nemohla býti na jeho základě povolena navrhovaná exekuce vnuceným vkladem práva zástavního pro celou ve výkazu uvedenou úhrnkovou částku. Jelikož dle §§ 3 a 55 ex. ř., pak §u 95 knih. zák. bylo předběžné vyřízení za účelem opravy vadného výkazu nepřipustné, nezbylo než návrh zamítnouti.

Čís. 4909.

Dožaduje-li se na soudu, u něhož byl vkladní list v úschově, jednak vymáhající věřitel, jemuž byl nárok na vydání vkladního listu k vybrání přikázán, jednak poškozený v trestním řízení, jemuž byl vkladní list trestním rozsudkem přiznán, vydání listu, nemůže soud rozhodovati o sporných nárocích, nýbrž musí rozhodnutí přenechat příslušnému soudu. Jest však oprávněn, by složil sporný vkladní list u exekučního soudu.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1925, R I 288/25.)